

Arrest

nr. 98 975 van 15 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 8 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig van Grozny. U verklaart dat S. B. (...), een jongeman die enkele straten verder in uw dorp woonde, zich ongeveer een jaar geleden bij de rebellen heeft aangesloten. U kende S. (...) niet goed, jullie begroetten elkaar wel, maar voor de rest hadden jullie geen contact. Begin januari 2012 werden de ouders van S. (...) echter meegenomen vanuit hun woning door onbekenden. Sindsdien hebt u hen niet meer teruggezien en hebt u niets meer over hen vernomen.

Op 17 april 2012 kreeg u plots telefoon van S. (...). Hij was te weten gekomen wat met zijn ouders was gebeurd en vroeg u om meer informatie. Aangezien u slechts via via over de ontvoering van de ouders van S. (...) had gehoord, vertelde u wat u wist.

Op 20 april 2012 werd u 's nachts door onbekende gemaskerde mannen in een zwart uniform met geweld meegenomen uit uw woning. U werd negen dagen lang vastgehouden, mishandeld en ondervraagd over uw banden en contacten met S. (...). Uiteindelijk werd u gedwongen om documenten te ondertekenen en moest u, in ruil voor uw vrijlating, gaan infiltreren bij de rebellen, bij S. (...). U moest de onbekende mannen informatie verschaffen over de activiteiten van de rebellen en over hun locatie. De onbekende mannen zouden later opnieuw contact met u opnemen, zodat u de informatie zou kunnen doorgeven.

Op 29 april 2012 werd u vrijgelaten en toen u thuiskwam vertelde u wat er was gebeurd. Uw vader begreep dat uw leven in gevaar was en bracht u onmiddellijk naar zijn vriend Y. (...) in Naltchik. Daar bent u tot 24 juni 2012 ondergedoken. In de periode dat u in Naltchik verbleef zijn de ordediensten nog naar u komen zoeken bij u thuis.

Op 24 juni 2012 bent u uiteindelijk in een minibusje naar België gereisd. Op 28 juni 2012 bent u hier aangekomen en dezelfde dag hebt u een asielaanvraag ingediend bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: kopieën van uw Russisch paspoort, van uw rijbewijs en van uw geboortakte en een convocatie.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van problemen met de autoriteiten. Uw dorpsgenoot S. (...), een gezochte rebel, had u gecontacteerd, waardoor u nu ernstige problemen kent. De ordediensten dwongen u namelijk om te infiltreren bij de rebellen, maar omdat u dat weigerde, vreest u nu voor uw leven. Op basis van uw verklaring dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw relaas en uw vrees voor vervolging geloofwaardig te maken. Meerdere punten dienen in dit kader te worden aangestipt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u aanvankelijk dat de personen die u hadden gearresteerd u twee weken de tijd hadden gegeven om informatie te verzamelen bij de rebellen (CGVS 24/07/12 p.11). Later veranderde u uw verklaringen dan naar twee à drie weken (CGVS 24/07/12 p.18; 30/11/12 p.5). Tijdens uw tweede interview verklaarde u echter dat de onbekende mannen u geen twee à drie weken, maar drie à vier weken tijd hadden gegeven om bij de rebellen te infiltreren en te spioneren (CGVS 30/11/12 p.5), waarna u uiteindelijk verklaarde dat ze geen datum hebben gezegd, dat u niet weet wanneer ze u terug zouden contacteren (CGVS 30/11/12 p.6). Wanneer u met deze opvallende tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, verklaarde u dat u het zich niet goed meer herinnert, omdat u geheugenproblemen hebt sinds uw arrestatie (CGVS 30/11/12 p.6). Dit is opvallend, zeker aangezien u tijdens uw eerste interview bij het Commissariaat-generaal op geen enkel moment melding maakte van dergelijke geheugenproblemen, terwijl die, volgens uw verklaring dat u al sinds uw arrestatie aan geheugenproblemen lijdt, dan wel al aanwezig moeten zijn geweest (CGVS 30/11/12 p.7). Deze vaststelling samen met het ontbreken van een voldoende gestaafd medisch psychologisch attest waaruit blijkt dat u daadwerkelijk aan ernstige geheugenproblemen zou lijden, zorgen ervoor dat uw verklaring, als zou u tegenstrijdige verklaringen afleggen als gevolg van geheugenproblemen, niet wordt aanvaard. Er wordt bijgevolg ernstig afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Een tweede tegenstrijdigheid werd vastgesteld met betrekking tot het aantal keer dat de ordediensten nog zouden zijn langsgekomen om u te zoeken in de periode dat u ondergedoken zat in Naltchik bij Y. (...), de vriend van uw vader. Bij uw eerste interview had u immers verklaard dat men twee keer was langsgekomen om u te zoeken en dat de derde keer vervolgens een convocatie werd afgegeven (CGVS 24/07/12 p.7,17). Later, bij uw tweede gehoor, verklaarde u echter dat u slechts weet

had van één voorval waarbij de ordediensten langskwamen voor u (CGVS 30/11/12 p.11). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u opnieuw dat u het zich niet meer goed herinnert, maar dat u zich op het moment van het gehoor slechts één voorval herinnerde (CGVS 30/11/12 p.11). Uiteraard is deze verklaring, namelijk de loutere aanpassing van uw verklaringen, niet voldoende om de vastgestelde inconsistentie op te hebben en wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Bovenstaande inconsistenties handelen over kernelementen van uw asielrelaas, namelijk de periode waarin u tijd kreeg om te infiltreren bij de rebellen en het aantal bezoeken van de autoriteiten nadat u was ondergedoken. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijs worden verwacht om gedurende de volledige asielprocedure coherente en gelijklopende verklaringen af te leggen, wat bij u niet het geval blijkt.

Voorts bent u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas. Zo verklaart u dat u er geen idee van hebt door wie u eigenlijk werd opgepakt en door wie u nu wordt gezocht (CGVS 24/07/12 p.7,11; 30/11/12 p.4,12). U verklaart dat de mannen die u arresteerden zwarte uniformen droegen, maar volgens u zijn er verschillende diensten die zwarte uniformen hadden en kan iedereen eigenlijk verschillende uniformen aantrekken (CGVS 24/07/12 p.13; 30/11/12 p.4). U verklaart dat u nooit hebt uitgezocht door wie u eigenlijk wordt vervolgd (CGVS 30/11/12 p.15). Dit wordt door het Commissariaat-generaal niet aanvaard. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wel degelijk over mogelijkheden beschikte om meer informatie te bekomen over uw vervolgers, namelijk via uw neef D. A. (...) die werkzaam is bij de OMON (CGVS 24/07/12 p.4). U verklaart echter dat u zich niet tot uw neef D. (...) hebt gericht, omdat u die mensen in uniform niet kunt zien en omdat u vreest voor uw gezin (CGVS 30/11/12 p.15). Wanneer u echter verder wordt gevraagd naar de reden waarom u precies vreest voor uw neef D. (...) en waarom hij u niet zou kunnen helpen, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 30/11/12 p. 15). Deze uitleg is onvoldoende voor het Commissariaat-generaal. Aangezien u het hebt nagelaten om meer informatie te bekomen over de identiteit van uw vervolgers en u eveneens niet op de hoogte bent van pogingen van anderen, zoals uw ouders, om meer informatie te verkrijgen over uw vervolgers (CGVS 24/07/12 p.17; 30/11/12 p.15), wordt de geloofwaardigheid van uw problemen verder ernstig ondermijnd. Van een asielzoeker die bescherming vraagt in België kan immers op zijn minst worden verwacht dat hij redelijke pogingen onderneemt om meer te weten te komen over de actor van vervolging waarvoor hij bescherming vraagt of dat hij zich ten minste informeert over pogingen die andere mensen eventueel hebben ondernomen om hierover meer informatie te weten te komen. Dit hebt u echter niet gedaan.

Verder moet worden opgemerkt dat uw verklaringen inzake de afspraken over de informatieoverdracht naar de ordediensten eveneens te wensen overlaten. U verklaart namelijk dat u geen idee hebt van de manier waarop u de verzamelde informatie van de rebellen zou moeten doorgeven aan de autoriteiten (CGVS 30/11/12 p.5). U weet niet hoe u moest rapporteren, wanneer u dat moest doen, waar dat zou gebeuren en aan wie u de informatie moest geven (CGVS 30/11/12 p.5-7). Dit is hoogst onaannemelijk. Aangezien u door de autoriteiten als een belangrijk informant werd beschouwd, is het zeer merkwaardig dat geen enkele afspraak zou zijn gemaakt over het tijdstip, de plaats of de omstandigheden waarin de door u verzamelde informatie zou worden overgedragen. Deze vaststelling, naast de reeds vastgestelde tegenstrijdigheid over de door de autoriteiten gestelde termijn binnen de welke u informatie over rebellen moest verzamelen, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Door deze flagrante vaagheden kunnen ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de oprechtheid van uw verklaringen in verband met uw problemen. Dergelijke onwetendheid over belangrijke elementen van uw asielrelaas is immers niet acceptabel, aangezien het hier opnieuw kernelementen van uw asielrelaas betreft, namelijk de identiteit van uw vervolgers, de reden waarom S. (...) u contacteerde en de afspraken die werden gemaakt om de ontvangen informatie van de rebellen over te dragen. De bovenstaande vaagheden tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan.

Met betrekking tot de convocatie van 25 juni 2012 die u voorlegt, dient te worden benadrukt dat de bovenstaande conclusies met dit document niet kunnen worden omgekeerd. Er kan uit deze convocatie namelijk op geen enkele manier worden afgeleid waarom u werd opgeroepen, noch wat de omstandigheden van deze oproeping waren. Er wordt vermeld dat u als beschuldigde wordt opgeroepen, maar nergens wordt vermeld in welke zaak of in het kader van welk onderzoek u wordt opgeroepen. Bijgevolg kan met deze convocatie niet worden bevestigd dat u daadwerkelijk wordt vervolgd omwille van de door u verklaarde redenen. Bovendien vertoont de convocatie een vormelijk gebrek. Er ontbreekt namelijk een hoofding linksboven op de convocatie. Dit is opmerkelijk aangezien correcte en vormelijke modaliteiten normaliter kunnen worden verwacht bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Hierdoor heeft het Commissariaat-generaal gegronde redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van dit stuk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt bovendien

dat documenten in de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht, waardoor dit voorgelegde document de geloofwaardigheid van uw verklaringen in geen geval kan herstellen.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande conclusies te wijzigen. De kopieën van uw Russisch paspoort, van uw rijbewijs en van uw geboorteakte bevatten immers enkel persoonsgegevens die door mij niet worden betwist.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan

ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij betreffende de motivering onwetend te zijn over door wie zij werd opgepakt en nu wordt vervolgd, verwijst naar haar voorgehouden relaas bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken van 3 juli 2012 waar zij duidelijk gewag maakt van het feit door de politie op 20 april 2012 te zijn opgepakt en gedurende negen dagen te zijn mishandeld en gefolterd, stelt de Raad vast dat deze aanduiding in schrill contrast staat tot haar beperkte informatie bij de gehoren op het Commissariaat-generaal dat het mannen in uniformen betrof en waar zij op de herhaalde vraagstelling tot welke instantie of dienst haar belagers behoorden telkenmale het antwoord schuldig blijft, stellende dit absoluut niet te weten (administratief dossier, stuk 3, p. 4 en 12; stuk 7, p. 7 en 11). Zelfs in haar verzoekschrift geeft verzoekende partij toe niet te weten door welke van de ordediensten zij werd gearresteerd (p. 7).

Ook het verweer van verzoekende partij waarom zij bij haar neef D. A., die bij de OMON werkzaam is, niet heeft geïnformeerd naar haar vervolgers, met name omdat zij vreest door deze vraag te stellen *“problemen kan maken”* aan haar neef en de hele familie, kan door de Raad niet worden aangenomen daar dit betoog flagrant strijdig is aan de door haar voorgehouden verklaring bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 30 november 2012. Op de vraag bij voormeld gehoor waarom zij geen hulp vroeg aan haar neef geeft verzoekende partij volgende antwoorden: *“Ik was bang om hem te zeggen dat ik problemen had, ik kan die mensen niet zien in uniform.”* en *“Ik had schrik, hij werkt daar ook, ik had schrik om dat tegen hem te zeggen.”* (administratief dossier, stuk 3, p. 15). De Raad stelt derhalve vast dat bij het gehoor op het Commissariaat-generaal de reden waarom verzoekende partij haar neef niet inschakelt duidelijk is ingegeven door angst voor deze neef vermits deze eveneens behoort tot de ordediensten en niet uit bekommernis dat deze neef of zijn familie op hun beurt hierdoor eveneens problemen zouden krijgen, zoals plots voorgehouden in het verzoekschrift. Deze tegenstrijdigheid tussen de voorgehouden verschoningsgronden ondermijnt verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het voorgehouden relaas.

2.2.4. Voor wat betreft de opmerking van verzoekende partij dat aangaande de informatieoverdracht *“het de bedoeling was dat de mensen van de ordediensten haar zo nodig zelf zouden contacteren”*, oordeelt de Raad evenwel dat het volstrekt onaannemelijk voorkomt dat met verzoekende partij, die een beperkte periode kreeg om haar infiltratieopdracht bij de rebellen uit te voeren, geen concrete afspraken werden gemaakt waar en wanneer zij zich ter beschikking diende te stellen om de bekomen informatie door te spelen. Bovendien wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van aparte componenten die elk op zich de beslissing kunnen dragen. Onderhavige motivering betreffende de onwetendheid over/afwezigheid van concrete afspraken aangaande de informatieoverdracht dient te worden samen gelezen met de vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden over de aan verzoekende partij toegemeten tijd om haar informatieopdracht te vervullen. Voormelde flagrante onwetendheid en tegenstrijdigheid verhindert enig geloof te hechten aan het gegeven dat verzoekende partij een dergelijke opdracht van de ordediensten zou hebben gekregen.

2.2.5.1. Verzoekende partij wijt de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden aan haar geheugenproblemen. Verzoekende partij brengt hiertoe als bijlagen bij het verzoekschrift een medisch attest bij van Dr. Peter Decat en een schrijven van een leerkracht Nederlands, allebei van 20 december 2012. Mogelijke vergissingen kunnen ook het gevolg zijn van stress, aldus verzoekende partij.

2.2.5.2. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekende partij niet ontslaat van de plicht haar relaas zo volledig mogelijk uiteen te zetten. Tevens wijst de Raad erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Van belangrijke feiten in het leven van een persoon die beweert ze te hebben meegemaakt kan immers worden aangenomen dat ze in het geheugen van de betrokkene zouden zijn gegrift.

Betreffende het schrijven van de leerkracht Nederlands van verzoekende partij waarin deze stelt dat verzoekende partij verschillende keren kwam klagen over geheugenproblemen, meer in het bijzonder dat zij problemen heeft om de woorden te onthouden, wijst de Raad erop dat een leerkracht Nederlands niet de bevoegdheid heeft zich uit te spreken over de staat van iemands geestesvermogen teneinde hiertoe een bewijs aan te brengen of deze persoon al dan niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Aangaande het medisch attest stelt de Raad vast dat dit enkel navolgende vermelding bevat: "(...) dat de patiënt zich bij mij meldde voor hoofdpijn, geheugenstoornissen en slaapproblemen. Deze klachten zijn compatibel met een verhaal van psychosomatische traumatische stressstoornis." Nergens blijkt uit dit attest dat de geestelijke capaciteiten van verzoekende partij ook effectief werden onderzocht en dat het cognitief geheugen van verzoekende partij dermate zou zijn aangetast dat zij in de onmogelijkheid is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

De beweerde geheugenproblemen van verzoekende partij kunnen dan ook als verschoningsgrond voor de vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden niet worden aangenomen.

2.2.6. Ten slotte oordeelt de Raad dat de opmerking van verzoekende partij "*niets te weten over een hoofding linksboven de convocatie*" geen weerlegging inhoudt van het door verwerende partij desbetreffend vastgestelde vormelijk gebrek.

2.2.7. De flagrante tegenstrijdigheden en onwetendheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij laat desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 16 en 17) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 24 juli en 30 november 2012 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT